

Слід вказати, що більше 27% німецького промислового товарообігу припадає на інноваційні продукти, які нові як для підприємства, так і для ринку (у Франції і СК – 16%, Фінляндії – 21%, в середньому в Європі – 19%). Швидко імплементуючи останні інновації, компанії здатні швидко забезпечити провідні ролі у відповідних галузях. У 2008 р. експорт високотехнологічних товарів становив 110 млрд. євро (1 місце в Європі і третє у світі).

Основою німецької економіки, двигунами експорту є високо інноваційні малі й середні підприємства (МСП). Вони складають 99,7% усіх компаній і надають роботу 70,5% працівникам.

Багато з цих МСП є лідерами світового ринку у відповідних його нішах. Разом з провідними міжнародними компаніями – такими як Bayer, BASF, Daimler, Volkswagen, and Siemens тощо – вони утворюють базу обробної промисловості Німеччини. Так, у 2009 р. учасниками міжнародної торгівлі з ЄС були більше 580 000 підприємств [6]. Для прикладу, загальний товарооборот всіх компаній становив у 2007 р. 5.15 трлн. євро.

При погіршенні умов відтворення в країні, загострення конкуренції на світових ринках німецькі компанії переорієнтували свою зовнішньоекономічну стратегію на розширення зарубіжних виробничих потужностей і збутової мережі. У 90-ті роки особливо різко зростає значення міжнародних потоків інвестиційних капіталів, які починають грати вже не менш, якщо не більш значну роль, ніж міжнародна торгівля товарами та послугами.

Німецькі компанії, особливо ТНК, все більше віддають перевагу експорту капіталів як провідній формі своєї зовнішньоекономічної діяльності. Їхня стратегія все більш будується на розширенні виробництва на підприємствах своїх зарубіжних філій і розвитку експорту з країн базування.

У 2009 р. обсяг вивезених з Німеччини ПІП становив 10,5 % валового нагромадження основного капіталу, а саме – 62 705 млн. дол. (16% вивезених ПІП ЄС). Транскордонні ЗІП німецьких компаній становили в 2009 р. 24 313 млн. дол. (27,1 % ЗІП ЄС).

Постійно зростаюча зовнішньоекономічна експансія німецьких компаній суттєво впливає на внутрішню структуризацію економіки ФРН, а також відіграє ключову роль у забезпеченні її стабільності.

У другому кварталі цього року ВВП Німеччини виріс на 2,2% в порівнянні з першим кварталом. Між тим, якщо порівняти нинішні показники з аналогічним періодом минулого кризового року, то зростання німецької економіки склало 4,1%. Одна з головних рушійних сил німецького «локомотива» - успішні торгово-економічні відносини Німеччини з азіатським регіоном, в першу чергу, з Китаєм. Крім того, дедалі міцніше завойовує американський ринок німецька автомобільна промисловість. У 2010 р. німецький уряд передбачає зростання ВВП 1,4%.

Зовнішньоекономічна експансія Німеччини активно підтримується на державному рівні: через законодавство, гарантування зовнішньоекономічних операцій, стимулювання за допомогою грантів, кредитів, укладання договорів з іншими країнами. Особлива увага при цьому приділяється підтримці дрібного й середнього бізнесу, що здійснюється за рахунок дебіюрократизації процесів створення і становлення компаній, пільгового оподаткування, організаційної та фінансової підтримки.

Отже, ФРН як самостійний суб'єкт світового господарства і як частина Європейського союзу є одним з найважливіших економічних центрів сучасного світу. По суті, за усіма основними зовнішньоекономічними показниками Німеччина займає лідируючі позиції і має досить потужний потенціал нарощення темпів економічного зростання в плані посилення своєї ролі і місця у світовому економічному просторі.